

Drogi panie pisarzu,

Gdy się pomyśli, ile książek jest już na świecie i ile ich codziennie przybywa niepokojący dreszcz przeszywa całe ciało. Pomimo pogłosek o kryzysie wydawniczym i zarejestrowanym spadku liczby zadeklarowanych czytelników, książek w księgarniach przybywa i to w zawrotnym tempie. Trzeba więc zastanowić się, dlaczego wbrew wszystkim zasadom ekonomii, w tym przypadku spadek popytu niesie za sobą irracjonalny wzrost podaży. Tutaj właśnie, drogi pisarzu trzeba skupić się nie na tym, czy ale co ludzie czytają.

Okazuje się, że pisać może obecnie każdy. Wystarczy umieć zlepić kilka liter w zdanie i już człowiek ma się za literata. Powoli upadają kanony szlacheckiej literatury, jaką karmili swoich czytelników nasi pradziadkowie. Książkę może napisać każdy, kto znajdzie w sobie wystarczająco dużo chęci. Tymczasem nie o to w piśmiennictwie chodzi, by bezsensownie splatać słowa. Trzeba jeszcze poza formą, przekazać trochę treści, o czym zapominają współcześni twórcy. Może właśnie dlatego tyle jest książek, które nigdy nie zostaną przeczytane?

Wiem, mój drogi pisarzu, że gdy w Twojej głowie rodzi się pomysł, chcesz go jak najszybciej zrealizować. Niezależnie od tego, czy zapisujesz pomysły w zeszycie, czy poddałeś się elektronicznej modzie, widok raz przelanych na papier liter uzależnia. Znam to uczucie, które towarzyszy Ci, gdy kolejne wersy wypływają spod Twojego pióra na aksamitnie czysty papier. Stajesz się panem kreowanego przez siebie świata, a obcowanie z literacką fikcją staje się Twoją drogą ucieczki od ponurej rzeczywistości. Pozwalasz swoim bohaterom przeżywać przygody, uśmiercasz ich albo dajesz im drugie życie. Jesteś władcą, od którego zależy czyjeś być albo nie być. Posiadanie władzy, to jednak jeden z najgorszych narkotyków świata. Autodestrukcyjna przyjemność, w której łatwo zatracić wspaniałą ideę piśmiennictwa.

Każda pasja może bowiem zmienić się w zwykłą prostytutkę, jeśli zapominając o przekazywaniu treści, skupimy się na zwykłej pogoni za fortuną. Niestety, przeglądając wypełnione po brzegi półki w księgarniach można dojść do wniosku, że wielu pisarzy woli bazgrolić coś dla zysku, niż dla zwykłej przyjemności.

Wydaje mi się i mam nadzieję, że się ze mną zgodzisz, że takowe pisanie, z którym wiąże się tylko chęć wzbogacenia się, hańbi dobre imię wszystkich pisarzy świata. Bo prawdziwy prozaik powinien przejawiać pasję tworzenia. Powinien ukrywać, w każdym swoim dziele część własnej duszy, czyniąc je niesamowitym tworem świata fikcji. Beznamiętne pisanie dla zysku i poklasku nie przystoi szanującemu się artyście.

Mój drogi, jeśli kiedykolwiek dałeś się uwieść magii pisania, to z pewnością doskonale wiesz, jak to jest, gdy poza tworzoną przez Ciebie rzeczywistością nie istnieje nic więcej. Jak trudno wyrwać się od obcowania z prozą, czy poezją. Zamknij oczy i przypomnij sobie przyspieszone tętno, którym kończysz każdy rozdział książki. Pozwól swoim czytelnikom poczuć emocje, które towarzyszyły Ci w czasie tworzenia! Zmusz ich do wyłączenia umysłu, do przeanalizowania głębszego sensu każdego zdania! Postaw poprzeczkę wysoko, zamiast traktować czytelnika, jak zwykłego warchołę, którego trzeba karmić chłamek, bo nie stać go na intelektualną walkę.

Możliwe, że w pisaniu najwspanialsze jest właśnie to, że kimkolwiek jesteś i jakąkolwiek obrałeś w życiu ścieżkę, liczy się tylko co masz czytelnikowi do powiedzenia. Jeśli jesteś gotów, by przelać na papier myśli, które kotłują się w Twojej głowie, to po prostu to zrób. Stwórz historię, której nadasz tor i bieg wydarzeń. Zadaj cios krępującej Cię rzeczywistości, tworząc perfekcyjną fikcję, do której uciekać będą czytelnicy. Ale zanim postanowisz ujawnić tajemnice trzymane dotąd w Twoim umyśle, doprowadź dzieło do perfekcji tak, by po wydaniu móc być dumnym z siebie, jako pisarza. Żeby nieskazitelna forma szła w parze z drogocenną treścią.

Z poważaniem, czytelnik.

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

lidianna02, dodano 10.02.2012 19:03

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.